

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1030.

Τίς ἀριθμὸς πολλαπλασιαζόμενος ἀλληλοδιαδόχως ἐπὶ 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27 παράγει γινόμενον συγκείμενον ἐκ τριῶν ὁμοίων ἀριθμῶν (π. χ. 111, 222, 333, 444, 555, 666, 777, 888, 999) καὶ ὧν γινόμενον οἱ τρεῖς ἀριθμοὶ ἀθροίζονται ἀποτελοῦσι τὸν πολλαπλασιαστικόν;

* Φ. Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1880.

1031.

[Τῷ λύτῃ δοθήσεται ἐν βιβλίῳ].

.	.	.	.	.
.	.	.	.	ρ
.	.	.	ρ	.
.	.	ρ	.	.
.	ρ	.	.	.

* Φ. Ἐν Καλέμεις, 1880.

Π. Γ. Π.

[1032 — 1036].

Δημῳδῇ αἰνύματα Βοημικά.

1032.

Ἦσις ἀπὸ κοκκαλένῃα φράκτῃ κόκκινος σκύλος γαυγίζει.

1033.

Ὁ πατέρας ἀκόμη δὲν ἐγεννήθηκε καὶ τὸ παιδί του τρέχει τὰ κεραμίδια.

1034.

Σιδερένιο ἄλλογο μὲ μπαμπασκερή οὐρά.

1035.

Ὅλο μπαλώματα καὶ πουθενά ραφή.

1036.

Τρέχουν ὡς τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου καὶ πόδια δὲν ἔχουν.

1037.

Εἰς τὰ γράμματα LLNNMRTT πρόσθεσον πεντάκις ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φωνῇ ὅπως σχηματισθῇ γαλλικὴ τις λέξις.

1038.

Σῶον, εἰς ἀρχαίους χρόνους ἀπὸ τὰ νερὰ ἀνῆλθον, θεὸς τις νὰ γεννηθῇ.

Ἄνευ κεφαλῆς, θὰ ἴδῃς, πῶς ἀπὸ τὸ πῦρ ἐξηλθον, θεὸς τις νὰ φανευθῇ.

1039.

Ὁ κόσμος ὅλος μ' ἀγαπᾷ· ἐχθρὸς τῆς δυστυχίας, κάμνω τὰ χεῖλη νὰ γελοῦν καὶ εὐφραίνω τὰς καρδίας.

Ἄλλ' ἂν μοῦ ἀποκόψωσι τὸ ἀρχικόν μου γράμμα, Ὁ κόσμος ὅλος μὲ μισεῖ καὶ μὲ φοβεῖται ἅμα.

1040.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἡ πρώτη σου ὑπῆρξα κατοικία.

Ἄν χεῖρ θνητοῦ κάμμια

Τὴν κεφαλὴν μου εἴψη,

Τὴν γῆν ἀφίνων, φαίνομαι εἰς τ' οὐρανοῦ τὰ ὕψη.

Σ. Κ. Κ.

1041.

[Τῷ λύτῃ δοθήσεται ἀμοιβή τις.]

Mot carré.

Aux abords d'un château l'on trouve le premier;
Le second nous soutient, nous console et nous guide;
Le troisième est logé dans une bourse vide;
Et quatre-vingt-dix-neuf ne vaut pas le dernier.

1042.

Arranger les lettres ci-dessous de telle sorte que les branches de la croix donnent deux prénoms.

C	A
D	E
N T E S V	L L E U U
E	E
I	I
I	I
N	J

ΑΥΣΕΙΣ

1021.

Πάντα ὅσα ἐβρέθησαν ἄχρι τοῦδε περὶ ἐτυμολογίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Μωρέως, τὸ ὁποῖον ἐπικρατέστερον γενόμενον ἐπὶ πολλὰς ἐκατονταετηρίδας, σώζεται μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ, φαίνονται ἀπίθανα. Οἱ μὲν εἶπον ὅτι τὸ ὄνομα παρήχθη καθ' οὗς χρόνους ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Ῥογέρος ἐμβάλων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπήγαγεν ἐκ Κορίνθου καὶ Θηδῶν εἰς Πάνορμον τῆς Σικελίας τοὺς ἐργάτας τῶν μετα-

ξωτῶν ὁραμάτων. Ἐπειδὴ ἤξιωσαν, τὸ μᾶλλον προσδοκώμενον καὶ τὸ μᾶλλον καλλιεργούμενον τῶν προϊόντων τῆς χειρωνακτοῦ ἤτοι ἡ μωρέα (τὸ δένδρον), τοῦτου ἕνεκα ἐξ αὐτοῦ μετωνομάσθη ἡ Πελοπόννησος Μωρέας. Διατί ὅμως, ἀπηντήθη εἰς ταῦτα, νὰ λάβῃ τὸ ὄνομα τοῦτο κατ' ἐξαιρέσιν ἡ Πελοπόννησος, ἐνῶ εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ ἐκτός αὐτῆς, μάλιστα δὲ ἐν Θήβαις, ἐκαλλιεργεῖτο πολὺ τὸ τε δένδρον ἐκεῖνο καὶ ἡ δι' αὐτοῦ παραγομένη μέταξ; Δὲν θέλομεν εἶπει τι περὶ τῶν ἐτυμολογιῶν, καθ' ἃς ἡ τὸ ὄνομα εἶναι παραφθορὰ τῆς λέξεως ὠραία ἢ παρήχθη ἐκ τινος, ἀδελφὸν πότες, ἐν Πελοποννήσῳ κατασταθείσης ἀποικίας Σαρακηνῶν, τοὺς ὁποίους καὶ Μαύρους ἢ Μώρους ὠνόμαζον ἀπὸ τοῦ μέσου αἰῶνος οἱ δυτικοί. Πλείοτερον προσχρὴν ὀφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν εἰς τὸν ἀπὸ τῆς 16 ἐκατονταετηρίδος προκύψασαν εἰς μέσον γνώμην, ὅτι ἡ λέξις Μωρέας παρήχθη δι' ἀναγραμματισμοῦ ἐκ τῆς λέξεως Ῥωμανία· διότι εἰς ταύτην ἐπανήλθεν ὁ νεώτερος καὶ σφώτατος τῆς φραγκικῆς κυριαρχίας ἱστοριογράφος Χόφφ, ὑπολαβὼν αὐτὴν ὡς πιθανωτέραν πασῶν τῶν ἄλλων. Ὁ Χόφφ ἀναφέρει συγγραφεῖς καὶ ἔγγραφα τῆς 13 καὶ τῆς 14 ἐκατονταετηρίδος, ἐν οἷς ἡ Πελοπόννησος ὀνομάζεται ἰδίως Ῥωμανία καὶ ἐκ παραλλήλου μάλιστα τίθεται «τὸ βασίλειον τῆς Ῥωμανίας» ἤτοι τὸ βασίλειον τοῦ Μωρέως, καὶ πάλιν «ἡ γῶρά τοῦ Μωρέως ἤτοι ἡ Ῥωμανία». Ἐκ τούτων ἐξάγεται βεβαίως ὅτι ἡ Πελοπόννησος ἐλέγετο ἐνίοτε ὑπὸ τῶν δυτικῶν κατ' ἐξοχὴν Ῥωμανία. Ἀλλὰ πῶς ἡ Ῥωμανία ἔγινε Ῥωμανία, καὶ διατί οἱ δυτικοὶ περιέπεσαν ὡς πρὸς τὴν λέξιν Ῥωμανία εἰς τὴν μετὰ τὴν ἐκείνην, εἰς ἣν δὲν εἶχον περιπέσει ἐπὶ τῆς λέξεως Ῥωμανία; Πολὺ μᾶλλον πολὺκροτος ἀπέβη ἡ ἐτυμολογία τοῦ Φαλλμεράϋερ, ὅστις ἀγωνιζόμενος νὰ ἐκσλαυτίσῃ τὰ πάντα ἐν Ἑλλάδι, ἱσχυροσθῇ, ὅτι τὸ νέον τῆς Πελοποννήσου ὄνομα ἐδόθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν καταλαβόντων τὴν χειρσόντην Σλαβῶν, καὶ παράγεται ἐκ τῆς σλαβικῆς λέξεως μόρε, ἥτις σημαίνει τὴν θάλασσαν. Εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἀντιπαρεστήθη ὅτι ἡ τοιαύτη ἐτυμολογία ἀντιβαίνει παντάπασιν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν σλαβικῶν γλωσσῶν, πλην δὲ τοῦτου διατί οἱ Σλαβοὶ νὰ ὀνομάσῃσι τὴν Πελοπόννησον παραθαλάσσιον, ἐνῶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς πολυάριθμοι καὶ εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα, ἥτις εἶνε ἐπίσης παραθαλάσσια. Ἀλλ' ὅτι παντελῶς ἀνατρέπει τὴν σλαβικὴν ταύτην ἐτυμολογίαν εἶνε ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν τὸ πρῶτον παρήχθη εἰς τὸ μέσον τὸ ὄνομα Μωρέας.

[Ἐσταχυολογῆθαι ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλλ. Ἰθύνου ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου.]

1022.

λ	ο	π	α	ς
ο	ρ	ι	μ	α
π	α	ι	α	ν
α	μ	α	χ	ι
σ	α	ν	ι	ς

1023.

Χάρτης γεωγραφικός.

1024.

Σκιά.

1025.

Καρολίνη — Καρνιόλη.

1026.

Ἡ ἡλικία τοῦ	Παύλου	εἶνε	40	ἐτῇ.
" "	Ἀλεξάνδρου	"	10	"
" "	Γεωργίου	"	50	"
			100	

1027.

Sardanapale.

1028.

BRISA	GAMME	FARCI	LARGO	PREAU
BIDA	AMIE	ALOI	AGIO	RECU
IDA	MIE	ROI	RIO	ECU
SA	ME	CI	GO	AU
A	E	I	O	U

A	E	I	O	U
AN	ET	IN	OR	US
AMI	ETE	INO	OIE	USE
AMIE	ETAT	INDU	OISE	USER
ANIER	ETETE	INOUI	OREES	USERA

1029.

Gras, grès, gris, gras.